

Szóvégi mássalhangzókettőződés

Sok esetben ha mássalhangzóra végződik az ige, akkor az utolsó betűt megkettőzzük az *-ing* végződés előtt. Nos, lássuk, mit jelent az, hogy *sok esetben*. A szóvégi mássalhangzó betűjét akkor kettőzzük meg az *-ing* végződés előtt, ha az alábbi feltételek mind teljesülnek:

1. Az ige egyszótagú vagy az utolsó szótagja hangsúlyos.
2. Az utolsó (vagy egyetlen) magánhangzót *egyetlen betűvel írjuk*.
3. És a harmadik, magától értetődő feltétel: az utolsó szótag végén csak egyetlen mássalhangzót jelölő betű van (az *x* itt kettőnek számít).

Lássunk példákat betűkettőzésre (mind a három feltétel egyidejűleg teljesül):

put–putting

control–controlling (az utolsó szótag hangsúlyos)

wet–wetting

occur–occurring (az utolsó szótag hangsúlyos)

stun–stunning.

A következő példákban nincs betűkettőzés (valamelyik feltétel nem teljesül):

lead–leading (a magánhangzót két betűvel írjuk).

fish–fishing (a szó végén két mássalhangzót jelölő betű van).

fax–faxing (az *x* kettő mássalhangzónak számít).

cover–covering (nem az utolsó szótag a hangsúlyos – az első szótag az).

load–loading (a magánhangzót két betűvel írjuk).

A brit angolban a szó végi *-l* betűt akkor is megkettőzzük, ha a fenti három feltételből az első nem teljesül (csak a második és a harmadik). Az amerikai angolban nincs ilyen kivétel. Példa:

travel–travelling (brit angol)

travel–traveling (amerikai angol)

(A *travel* szóban az első szótag hangsúlyos)

És most figyelj!

Ez a betűkettőzés nemcsak az *-ing* végződés előtt történik, hanem sok más végződés előtt is (a szabályok minden esetben ugyanazok). A leggyakoribb ilyen végzések az *-ed* (az ige múlt idejű és harmadik alakja), *-er*, *-est*, *-y*.